

DECIZIE

09 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Druță, Nicolae Craiu

Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către lichidatorul Întreprinderii municipale de gestionare a fondului locativ nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului, Cristina Sacaliuc (Burzacovschi),

în cauza civilă la cererea lichidatorului Întreprinderii municipale de gestionare a fondului locativ nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului, Cristina Burzacovschi împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la validarea popririi și încasarea datoriei,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017, prin care a fost respinsă cererea de validare a popririi și încasarea datoriei depusă de către lichidatorul Întreprinderii municipale de gestionare a fondului locativ nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului, Cristina Burzacovschi și a fost desființată poprirea,

c o n s t a t ă:

La data de 31 martie 2017, lichidatorul ÎMGFL nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului, Cristina Burzacovschi a depus cerere împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la validarea popririi și încasarea datoriei.

În motivarea cererii a indicat că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017 a fost dispusă trecerea în procedura falimentului a ÎMGFL nr. 16 din Chișinău, ea fiind numită în calitate de lichidator.

Menționează că, în scopul executării obligațiilor pecuniare, în calitate de persoană responsabilă de valorificarea și lichidarea masei debitoare, conform art.126 alin. (5) din Legea insolvenței, prin somația expediată în adresa terțului poprit Consiliul municipal Chișinău, a înființat poprirea și a solicitat achitarea datoriei pentru energia termică în mărime de 27886,74 lei, care până la momentul înaintării prezentei cereri nu a fost achitată, mai mult, terțul poprit nu a prezentat nici un răspuns.

Declară că, conform deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 16/16 din 15 decembrie 2004, blocul locativ și toate încăperile neprivatizate, inclusiv apartamentul nr. 94 din șos. Balcani,6/2, mun. Chișinău sunt proprietate publică municipală și ÎMGFL nr. 16 nu a înregistrat contract de locațiune pe numele altor persoane.

Sușține că, Consiliul municipal Chișinău, fiind proprietarul apartamentului enunțat, are obligațiile și drepturile unui proprietar, fapt confirmat și prin deschiderea contului personal la ÎMFGL nr. 16 pe numele terțului poprit, or, acesta a acceptat prestarea și a beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

Afirmă că, conform informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ-comunale pe apartamentul nr. 94 din șos. Balcani,6/2, mun. Chișinău, s-a acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 27886,74 lei.

Relevă că, conform art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, art. 51 alin. (4) din Legea cu privire la locuințe și pct. pct. 17 și 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002, serviciile publice de gospodărie comunală se prestează și, respectiv, se achită costul acestora.

Mai relevă că, prestarea serviciilor comunale de către ÎMGFL nr. 16 din Chișinău este efectuată în temeiul conturilor personale deschise pe numele terțului poprit.

Invocă că, conform art. art. 512 alin. (1), 514 și 572 alin. (2) din Codul civil, obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate de energie termică urmează a fi pusă în sarcina beneficiarului, în speță, a proprietarului apartamentului Consiliul municipal Chișinău, care a negat în totalmente obligațiile de plată, necătând la faptul că, a fost înștiințat prin intermediul facturilor de plată și somației despre riscul de a fi acționat în judecată în cazul neachitării plăților restante.

Solicită validarea creanței terțului poprit Consiliul municipal Chișinău în mărime de 27886,74 lei și încasarea de la terțul poprit în beneficiul ÎMGFL nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului a datoriei pentru energia termică consumată în sumă de 27886,74 lei.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017 a fost respinsă cererea de validare a popririi și încasarea datoriei depusă de către lichidatorul ÎMGFL nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului, Cristina Burzacovschi, a fost desființată poprirea privind încasarea de la Consiliul municipal Chișinău în beneficiul ÎMGFL nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului a datoriei în sumă de 27886,74 lei și a fost încasată de la ÎMGFL nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului în bugetul de stat taxa de stat în sumă de 837 lei.

La data de 29 iunie 2017, lichidatorul ÎMGFL nr. 16 din Chișinău, Cristina Sacaliuc (Burzacovschi) a declarat recurs împotriva hotărârii instanței de insolvabilitate, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii instanței de insolvabilitate și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea cererii de validare a popririi.

În motivarea recursului a indicat că, hotărârea instanței de insolvabilitate este neîntemeiată, fiind emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și, anume, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea.

Menționează că, instanța de insolvabilitate a aplicat și interpretat eronat prevederile pct. pct. 17 și 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.191 din 19 februarie 2002.

Susține că, în cadrul judecării cauzei, a fost stabilit în mod cert, în baza actelor anexate la cererea de validare a popririi, dar și a declarațiilor părților în proces, faptul că apartamentul nr. 94 din șos. Balcani, 6/2, mun. Chișinău este unul neprivatizat, iar dreptul de proprietate asupra acestuia îl deține Consiliul municipal Chișinău, nici un înscris sau altă probă nefiind prezentate în instanță în vederea demonstrării contrariului.

Afirmă că, conform art. 6 din Legea cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale, subiecții dreptului de proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale poartă răspundere pentru obligațiile lor patrimoniale în corespundere cu legislația în vigoare.

Relevă că, dreptul de proprietate al Consiliului municipal Chișinău se confirmă și prin lipsa înregistrării în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate asupra apartamentului în cauză.

Invocă că, instanța de insolvabilitate a făcut trimitere la art. 53 din Codul cu privire la locuințe.

Menționează că, în cadrul ședinței de judecată reprezentantul Consiliului municipal Chișinău a explicat că, locatarul apartamentului nr. 94 din șos.Balcani,6/2, mun. Chișinău locuiește în baza ordinului de repartitie, însă nu a prezentat respectivul ordin de repartitie, care ar servi drept temei legal de instalare în apartamentul, care aparține Consiliului municipal Chișinău cu drept de proprietate.

Susține că, conform răspunsului nr. 1868/16 din 24 decembrie 2016, însuși Consiliul municipal Chișinău a comunicat faptul că, nu dispune de contracte de locațiune încheiate cu locatarii apartamentelor neprivatizate, iar alte acte confirmative privind faptul instalării locatarilor în apartamentul enunțat nu au fost prezentate. Totodată, Consiliul municipal Chișinău a mai comunicat că, încheierea contractelor de locațiune va avea loc după expirarea termenului de 31 mai 2018, acordat pentru privatizarea locuințelor.

Declară că, argumentele enunțate sunt lipsite temei juridic, astfel încât și legislația locativă, care a fost în vigoare până în anul 2015, în concret pct. 67 din Hotărârea Sovietului Miniștrilor al RSS Moldovenești despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de acordare a încăperilor de locuit în RSS Moldovenească nr. 405 din 25 noiembrie 1987, indică expres că, în temeiul hotărârii cu privire la acordarea încăperii de locuit, comitetul executiv al Sovietului raional,

orășenesc eliberează cetățeanului ordinul de repartiție în forma stabilită, care constituie unicul temei pentru instalarea în încăperea de locuit acordată, indiferent de apartenența casei de locuit, iar conform pct. 71 din același Regulament, cetățeanul, care s-a instalat în încăperea de locuit, ce i-a fost acordată în modul stabilit, prezintă ordinul de repartiție la organizația de exploatare a locuințelor, însă în lipsa ei - întreprinderii, instituției, organizației pentru încheierea contractului de închiriere a încăperii de locuit

Relevă că, normele privind obligativitatea deținerii ordinului de repartiție și încheierii contractului de locațiune în vederea instalării în locuință nu reprezintă o inovație a legislației contemporane, iar instanța de insolvență, argumentând prin faptul că locatarii apartamentului nr. 94 din șos. Balcani, 6/2, mun. Chișinău au fost instalați conform legislației vechi, urma să țină cont și de obligația Consiliului municipal Chișinău de a deține actele confirmative de rigoare.

Mai relevă că, Hotărârea Guvernului RM nr. 125 din 18 februarie 2013 pentru aprobarea Regulamentului privind eliberarea actelor de identitate și evidența locuitorilor Republicii Moldova indică expres la pct. 106 actele ce atestă dreptul de proprietate sau de folosință asupra spațiului locativ, însă Consiliul municipal Chișinău nu a prezentat nici un act prevăzut de norma de drept enunțată.

Afirmă că, este neîntemeiată concluzia instanței precum că, este de diligența ÎMGFL nr. 16 de a verifica cine locuiește în apartamentul enunțat, or, conform răspunsului Consiliului municipal Chișinău nr. 07-11/144 din 13 februarie 2017, la balanța ÎMGFL nr. 16 sunt doar încăperile din str. Ghibu, 2/4, cu suprafața de 345,6 m. p., iar conform deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 16/16 din 15 decembrie 2004, ÎMGFL nr. 16 i-a fost retras dreptul de gestiune asupra blocurilor locative, acesta fiind transmis Consiliului municipal Chișinău. Prin urmare, Consiliul municipal Chișinău, în calitate de gestionar legal al blocurilor locative, printre care și cel în care se află apartamentul enunțat, urmează să ducă evidența locatarilor din aceste blocuri, fapt de care instanța de insolvență nu a ținut cont, fiind admisă eroare esențială în privința statutului juridic și a capacității ÎMGFL nr.16 din Chișinău.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este declarat în termen, or, din materialele dosarului rezultă că, hotărârea instanței de insolvență a fost pronunțată la data de 14 iunie 2017, iar cererea de recurs a fost depusă de către recurent la data de 29 iunie 2017.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care

urmează a fi respins cu menținerea hotărârii instanței de insolvabilitate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016 a fost intentat procesul de insolvabilitate față de ÎMGFL nr. 16 din Chișinău, iar prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017 a fost intentată procedura falimentului față de ÎMGFL nr. 16 din Chișinău, fiind desemnată în calitate de lichidator Cristina Burzacovschi.

De asemenea, s-a constatat că, lichidatorul ÎMGFL nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului, Cristina Burzacovschi a expediat în adresa Consiliului municipal Chișinău o somație, prin care a adus la cunoștință ultimului despre înființarea popririi și despre necesitatea achitării în termen de 5 zile de la data recepționării somației a datoriei în sumă de 27886,74 lei la contul de acumulare al ÎMGFL nr. 16 din Chișinău, deschis la BC „Moldindconbank” SA, iar somația a fost recepționată de către Consiliul municipal Chișinău la data 10 martie 2017 (f. d. 17).

Ulterior, la data de 31 martie 2017, lichidatorul ÎMGFL nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului, Cristina Burzacovschi a înaintat în instanța de insolvabilitate o cerere, prin care a solicitat validarea popririi, cu încasarea de la terțul poprit Consiliul municipal Chișinău a datoriei pentru consumul energiei termice în mărime de 27886,74 lei.

Instanța de insolvabilitate, examinând cererea de validare a popririi, justificat a respins cererea de validare a popririi și încasarea datoriei depusă de către lichidatorul ÎMGFL nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului, Cristina Burzacovschi și a desființată poprirea.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține prevederile art. 2 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, conform cărora poprirea constituie procedura prin care administratorul insolvabilității/lichidatorul urmărește bunurile sau sumele datorate debitorului de către o a treia persoană.

Conform art. 126 alin. (1) și (11) din Legea enunțată, sunt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile corporale care sunt datorate debitorului ori sunt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urmă i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele lui și creanța cu termen ori sub condiție. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decât după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției.

Dacă din probele administrate rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanța de insolvabilitate va adopta o hotărâre de validare a popririi, prin care va încasa de la terțul poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desființarea popririi. Poprirea înființată asupra unei creanțe cu termen sau sub condiție poate fi validată, dar hotărârea nu poate fi executată decât după ajungerea creanței la

termen sau la data îndeplinirii condiției, după caz. Dacă sumele sunt datorate periodic, poprirea se validează atât pentru sumele ajunse la scadență, cât și pentru cele care vor fi scadente, în ultimul caz validarea producându-și efectele numai la data când sumele devin scadente.

Din conținutul normei enunțate este de înțeles că, sunt supuse urmării silite prin poprire mijloacele bănești care sunt datorate debitorului în temeiul unor raporturi juridice existente. Totodată, Legea insolvenței obligă debitorul, care înaintează cererea de validare a popririi, de a face dovada existenței creanței pe care o are împotriva terțului poprit.

Actele cauzei, însă, denotă faptul că, lichidatorul ÎMGFL nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului, Cristina Burzacovschi nu a prezentat probe sau înscrisuri pertinente, ce ar confirma existența datoriei Consiliului municipal Chișinău față de ÎMGFL nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului în sumă de 27886,74 lei.

În acest context, se reține că, conform pct. 17 și 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002, plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/ încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori, gestionari sau prestatorii de servicii. Proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/ încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc achită plățile pentru serviciile prestate în luna precedentă pînă la data indicată în factura de plată.

Astfel, din prevederile legale enunțate rezultă că, plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietari, chiriași și locatari.

La actele cauzei a fost anexată informația ÎM „Infocom” despre achitarea serviciilor locativ-comunale de către locatarul L. I. Paschevici, domiciliat pe șos. Balcani, 6/2, apartamentul nr. 94, mun. Chișinău pentru perioada noiembrie 2001–septembrie 2016.

Prin urmare, conform informației enunțate, locatar al apartamentului nr. 94 din șos. Balcani, 6/2, mun. Chișinău este L. I. Paschevici.

Din materialele dosarului rezultă că, lichidatorul ÎMGFL nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului, Cristina Burzacovschi nu a prezentat nici o probă, ce ar confirma că, L. I. Paschevici locuiește ilegal în apartamentul nr. 94 din șos. Balcani, 6/2, mun. Chișinău.

La caz, se mai reține că, din prevederile legale enunțate rezultă că, plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori, gestionari sau prestatorii de servicii.

La materialele dosarului, însă, nu a fost anexată nici o factură de plată a energiei termice, întocmită pe numele Consiliului municipal Chișinău.

Mai mult ca atât, conform scrisorii Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale a Consiliului municipal Chișinău nr. 07-11/144 din 13 februarie 2017, ÎMGFL nr. 16 i-au fost transmise în gestiune numai încăperile din str.O.Ghibu,2/4, cu suprafața de 345,6 m. p. (f. d. 14).

În asemenea circumstanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de insolabilitate corect a concluzionat că, lichidatorul ÎMGFL nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului, Cristina Burzacovschi nu a prezentat probe, care ar demonstra faptul că, obligația de a achita datoria pentru energia termică consumată îi revine Consiliului municipal Chișinău, or, conform informației ÎM „Infocom”, de aceste servicii s-a folosit altă persoană fizică și, prin urmare, temeinic și legal a respins cererea de validare a popririi și încasarea datoriei depusă de către lichidatorul ÎMGFL nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului, Cristina Burzacovschi și a desființat poprirea, iar recurentul nu a invocat în cererea de recurs nici un argument, ce ar răsturna concluzia instanței de insolabilitate.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, hotărârea instanței de insolabilitate este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărârea instanței de insolabilitate.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către lichidatorul Întreprinderii municipale de gestionare a fondului locativ nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului, Cristina Sacaliuc (Burzacovschi).

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017 în cauza civilă la cererea introductivă a lichidatorului Întreprinderii municipale de gestionare a fondului locativ nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului, Cristina Burzacovschi împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la validarea popririi și încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

judecătorul

Judecătorii

Iulia Sîrcu

Ion Druță

Nicolae Craiu

Luiza Gafton

Mariana Pitic